

СУМНА ПІСНЯ СОЛОВЕЙКА

Якось один купець спіймав у лісі соловейка і приніс додому. Він змайстрував птахові дуже гарну клітку зі срібла, золота й коштовного каміння та посадив туди соловейка.

Біля будинку торговця ріс чудовий сад з неймовірними квітами. Посеред саду був водограй. Купець поставив клітку поблизу водограю й щодня вранці та ввечері приходив милуватися соловейком. А птах лише сумно дивився на небо й жалібно співав. Знайшов купець чоловіка, який знав пташину мову, та привів його до клітки, щоб розгадати солов'їну пісню.

Послухав чоловік пташиний спів та й каже:

— Господарю, соловейко співає: «Вітчизно моя, гніздечко моє, я без вас не можу жити».

Минали дні, птах співав ще жалібніше. Якогось дня купець відімкнув клітку й випустив соловейка на волю, а сам осідлав коней і разом зі знавцем пташиної мови рушив услід за птахом.

Соловейко злетів високо в небо, перетнув долину, напився чистої джерельної води й полетів далі. Довго летів чи ні, аж нарешті дістався до дерева, яке стояло в лісі. Птах побачив своє гніздо й весело заспівав:

— Вітчизно моя! Ти найкраща, наймиліша.

Відтоді соловейко співає на волі чудові пісні, славить своє гніздо і рідний край.

